

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА АТЛАНТИЧЕСКИЯ КЛУБ В БЪЛГАРИЯ
СОЛОМОН ПАСИ

АТЛАНТИЗМЪТ Е ПОЛИТИКА, ПО КОЯТО ИМА НАЦИОНАЛЕН КОНСЕНСУС

— Господин Паси, какво представлява Атлантическата асоциация (АТА)?

— Атлантическата асоциация е неправителствена обществена организация, обединяваща до вчера по един представител от 16-те страни — членки на НАТО, а вече и Атлантическия клуб в България. Асоциацията е учредена през 1954 г. в Хага, в разгара на студената война. Тя е замислена като инструмент, свързващ обществото с идеята за НАТО, и като звено, разясняващо необходимостта от НАТО. В известен смисъл АТА е обществената спирачка срещу проникващия в страните от НАТО комунизъм.

— Как западните ни партньори гледат на българската инициатива да станем членки на АТА?

— Както с практиката, решенията в таква международни организации се взимат с консенсус, тосет, формулата за нашето присъствие е била единодушно

одобрена от всички страни. Едни бяха по-горещи привърженици на идеята за отваряне на вратите на АТА към Източна Европа, а други, съобразно с политиката си, бяха по-резервирани. Но в края на краищата ние направихме така, че нашата кандидатура да бъде безспорна, и успяхме.

— Членството във Варшавския договор преди беше партийно-държава политика, а сега само Атлантическият клуб ли ще се ангажира с тази идея?

— Разбира се, че не. Ако беше така, ние едва ли щяхме да бъдем приети. Известни са декларациите в този смисъл, които произнесе още Великото народно събрание, известна е политиката,

която вече втори мандат провежда президентът на републиката. Така че без стеснения можем да кажем, че атлантизмът и приобщаването на страната към всичките евроатлантически структури е политика, по която има национален консенсус.

— Какво означава за ВВС, че България е асоцииран член на АТА?

— Всичко зависи от командването на ВВС, на което ние сме готови най-енергично да съдействаме. Всички възможности, които имаме, ще ги предоставим на ВВС, ако те пожелаят това.

(Следва на стр. 2)

АТЛАНТИЗМЪТ Е ПОЛИТИКА...

(Продължение от стр. 1)

— Новият президент Бил Клинтън смята да намали драстично американските войски в Европа, да коригира радикално вънрноканската отбранителна доктрина. Това няма ли да промени и прясноочи атлантическото димензиите като идея за България?

— Атлантизмът е хуманистично-но Движението, което ще продължи да разпообразни съкращения във въоръжената. А идеята за България и пропагандата на българската държава по света е основна уставна цел на Атлантическия клуб, която също не подлежи на съществена промяна.

— И все пак, всеки ли може да стане член на Атлантическия клуб? Има ли някакви изисквания, условия, задължения?

— В клуба всички предимно активисти, гост хора, които искат и вършат нещо, а не хора, които просто се чудат къде да числуват. Имате стотина-двеста членове, което е близо до оптималния брой за подобна организация.

— Атлантическият клуб няма свое печатно издание. Как ще става на практика приобщаването на войнството от ВВС, което е съпричастно на атлантическата идея?

— В момента седмичникът „Репортер 7“ най-близо следва идеите на клуба. Възложено му е да води една атлантическа рубрика в него. Но ние не пропускате и никакви други възможности за контакт с военните. Надавам се, че с ВВС, разбира се, и „Вестник ВВС“, ще измислим нещо общо в бъдеще.

— Благодаря Ви, господин Пасен. Надавам се, че в скоро време ще разкажем, на нашите читатели да съвместните инициативи между Атлантическия клуб България и „Вестник ВВС“.

Интервюто със подполковник Константин Дичев